

En Jaume Monclús i Juncosa és de Montmeló, i es mostra molt convençut del camí que ha escollit dins el camp de l'arquitectura, el de professional liberal, que li omple el cent per cent del seu temps i que viu amb satisfacció.

"Sempre m'ha agradat fer la meua, i penso que treballant per a l'Administració o per a alguna empresa m'hagués pogut sentir condicionat per elements externs a la professió, i això fa que hi sigui una mica reacció", explica. Però molts companys seus diuen que aquestes altres ocupacions els serveixen per solucionar els problemes econòmics: **"A mi aquest és un tema que no m'ha preocupat mai gaire. Jo considero que tinc la suficient habilitat per intentar introduir els meus criteris arquitectònics i convèncer a qui m'encarrega la feina"**. I segueix: **"Moltes vegades, si realment les saps explicar, la gent encaixa i accepta moltes més coses de les que et puguis imaginar. Als clients sempre els dic que abans d'explicar-los el projecte jo n'haig d'estar ben convençut"**.

El tracte amb els clients és una de les coses que té més en compte el nostre arquitecte: **"Crec que és una de les parts més importants de la nostra feina, i que hi hem de dedicar el temps que faci falta per filar ben prim"**. Per això reclama una assignatura de psicologia i sociologia a l'Escola d'arquitectura: **"Seria molt bo per aprendre a estudiar com és la persona que tens al davant i poder fer l'habitatge més adequat a les seves necessitats i gustos. Moltes vegades els clients em pregunten per què els faig preguntes tan íntimes, però és que del que es tracta és que jo em pugui posar a la seva pell per dissenyar-los la casa a mida"**.

Treballar en habitatge significa trobar-se amb clients de tot tipus i uns més oberts que altres a les noves concepcions de l'espai: **"Hi ha en general una concepció del pis i de la casa bastant conservadora, i possiblement passa això perquè no s'ha conegut res més. De totes maneres, encara hi ha moltes famílies que tenen el gran menjador tancat i que només l'utilitzen el dia de Nadal i quan vénen visites"**. Segurament hi té molt a veure l'esforç econòmic que ha representat per a ells la construcció de l'habitatge: **"Tenen una mentalitat sorgida de les dificultats que els ha costat arribar a tenir aquella casa, i és aleshores que se la plantegen com una fita aconseguida que volen ensenyar als altres. Em sorprèn sovint com la part més pública de la casa és la que més tancada resta"**. De totes maneres, la societat evoluciona i apareixen noves formes de vida que transformen l'arquitectura: **"Darrerament estem fent el menjador i la sala molt més lligats a la cuina, es construeixen uns espais més connectats entre ells, més unitaris per a tota la família"**. En Jaume té la idea de l'habitatge de portes obertes on tot és de tothom, i aquesta és la idea que intenta transmetre als seus clients: **"La gent està massa condicionada per una estructura conservadora, a mi m'agraden els espais canviant, que es puguin ampliar i reduir en funció de les necessitats de cada moment, i això és tan senzill com utilitzar el que s'anomenen envans mòbils"**. No obstant això, no sempre és fàcil convèncer el

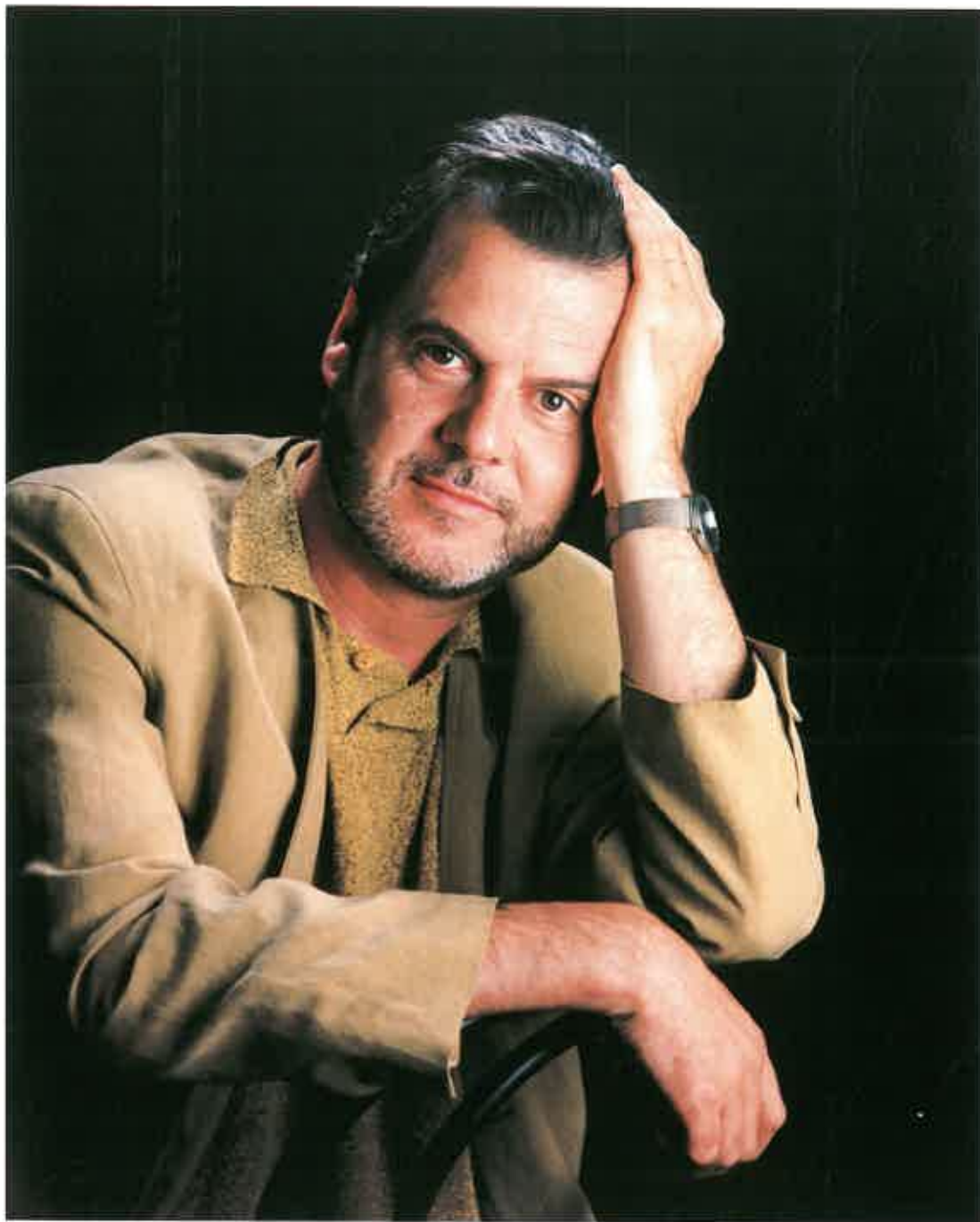
promotor de gastar-se uns diners de més per aconseguir aquesta amplitud d'espais: **"El problema més clar i el que defineix més tots els problemes de les promocions és el de l'especulació. Per desgràcia, la majoria de vegades l'agent de la propietat vol fer el màxim de diners amb el mínim d'esforç. Els espais, per tant, estan pensats en base a això i es cobreixen les necessitats bàsiques, però no es pensa en la necessitat d'un traster, per exemple"**. El nostre personatge, però, confessa que té la sort de treballar amb alguns promotors sensibles a tots aquests detalls. Ell, tanmateix, no ha volgut entrar mai en el tema de la promoció: **"He intentat separar la creació de l'especulació, m'he tancat en banda pel que fa a aquesta qüestió. Estic segur que si jo fos promotor, o bé em veuria obligat a prostituir-me, o bé, el que és més segur, hi perdria diners"**.

Quan mira de cara al futur, en Jaume no veu un panorama gaire diferent per a l'habitatge: **"Sempre tenim la sensació que en vint o vint-i-cinc anys les coses canviaran molt, i a mi em sembla que si jo miro enrere, no veig cap transformació revolucionària. El vuitanta per cent dels habitatges es continuen fent de la mateixa manera quant a usos i espais que quan jo vaig començar fa més de vint anys. Fa molt poc temps encara estàvem convençuts que l'any 2000 aniríem tots amb vestits metàl·lics i cotxes voladors!"**. De tota manera això no significa que en Jaume consideri que no hem d'aprofitar els avenços tecnològics per millorar: **"Estic a favor de la tecnologia aplicada a les necessitats. Al despatx estem al corrent de tots els avenços en informàtica i comunicacions. A casa, en canvi, m'agrada estar tranquil i oblidar-me de tots aquests aparells"**.

A nivell de temes d'equipaments, va dissenyar fa bastants anys el parc aquàtic Marineland, amb capital privat, i ha treballat també en la rehabilitació d'un ajuntament, d'una biblioteca, i ara projecta la **"seu social per al Consorci per a la Defensa de la Conca del Besòs"**, encàrrec que va obtenir a través d'un concurs: **"No m'havia presentat mai a cap concurs, i en aquest em van convidar a fer-ho. Em va semblar que era prou interessant i que no m'hi podia negar, i vaig tenir la sort de guanyar-lo"**. Sembla que aquesta primera oportunitat tan ben aprofitada l'ha fet reflexionar i tornar-ho a intentar: **"En aquest cas es tracta d'un planejament urbanístic que estic fent amb un company. Provarem sort per segona vegada"**.

El professional que treballa amb ell en aquest projecte és especialista en urbanisme, perquè el nostre protagonista creu en l'especialització laboral: **"En sóc molt partidari. Encara que jo faig una mica d'arquitecte de capçalera, em rodejo de bons especialistes que em solucionen els problemes tècnics, que cada vegada són més complicats"**.

Sempre amb un ull sobre la realitat que l'envolta, en Jaume Monclús i Juncosa observa les transformacions de la societat i de l'arquitectura, i intenta fer comprendre als altres la relació que cal establir-hi. Familiar i entusiasta de la seva feina, transmet a qui l'escolta una seguretat i una confiança en ell mateix que estem segurs que no perdrà.

“Hi ha en general una concepció del pis i de la casa bastant conservadora, i possiblement això passa perquè no s’ha conegut res més”

Jaume Monclús - Montmeló (Vallès Oriental)